

5. Zdroje na organizáciu synodálneho procesu

5.1 Metodológia procesu diecéznej synody

Každá diecéza môže rozpoznať najpriaznivejšie spôsoby, ako umožniť svojmu ľudu prežiť synodu vedenú Duchom Svätým, pričom osobitnú pozornosť treba venovať tým, ktorých hlasy neboli v minulosti vypočuté. Rady a zdroje v tejto oblasti nájdete na webovej stránke synody.

Ako už bolo skôr spomenuté, jednotlivci a skupiny sú povzbudzovaní k tomu, aby sa zúčastnili na synodálnom procese prostredníctvom svojej miestnej cirkvi. Jednotlivci a skupiny však môžu posilať svoje príspevky aj priamo na Generálny sekretariát Biskupskej synody (EC 6).

V každej miestnej cirkvi by sa stretnutia mali organizovať tak, aby sa podporila plodnejšia synodálna skúsenosť v miestnom kontexte. V ideálnom prípade by sa mohlo zorganizovať niekoľko „synodálnych konzultačných stretnutí“ pre tú istú skupinu účastníkov, aby mohli ísť viac do hĺbky a viesť širší dialóg. Prípadne by sa mohli zorganizovať nové skupiny, aby mohlo počúvať a zapojiť sa viac ľudí s väčšou rozmanitosťou názorov a skúseností.

Svoju spätnú väzbu na konzultácie môžu poskytnúť aj jednotlivci, a to tak, že ju oznámia priamo diecéze. V prípade jednotlivých príspevkov do konzultácií by sa mali včas rozposlať príslušné informácie a materiály, aby sa vyjadrené názory mohli zahrnúť do diecéznej syntézy. Skúsenosti spoločenstva v rámci synodálneho procesu sa majú podporovať viac ako individuálne príspevky, pretože lepšie vyjadrujú synodálneho ducha spoločného kráčania. V tomto zmysle možno navrhnúť videozáznamy, videokonferencie, úvahy nad Písmom a modlitby pre tých, ktorí prispievajú individuálne, aby sa viac spojili so skúsenosťou synodality.

Organizovanie synodálnych konzultačných stretnutí, na ktorých sa zúčastní niekoľko farností, môže byť dobrým spôsobom, ako spojiť rozličné skupiny ľudí z rôznych sociálnych a ekonomických prostredí, etnických skupín, vekových kategórií skupín, atď. Dve alebo viaceré farnosti sa môžu spojiť a naplánovať sériu spoločných synodálnych konzultačných stretnutí. Svoje zdieľanie môžu zamerať na určitú významnú spoločnú skúsenosť, ako napríklad výzvy, ktorým čelia ako kresťania, ďalej na to, že sú cirkvou uprostred pandémie COVID-19, alebo na niečo, čo súvisí s ich kontextom. Môže sa tiež vytvoriť organizačný tím pre viaceré farnosti.

Zároveň vás povzbudzujeme, aby ste, ak je to možné, začlenili tému synodality a tento synodálny proces konzultácií do už naplánovaných miestnych alebo diecéznych stretnutí a zhromaždení. V tomto zmysle môže diecézna fáza synodálneho procesu obohatiť existujúci pastoračný program na roky 2021-2022 a inšpirovať aj niektoré nové prvky.

5.2 Neformálny rozmer synodálneho procesu

Vzájomné počúvanie je obohatené o vzájomné spoznávanie sa a spoločné zdieľanie života. Pred začatím stretnutí a vzájomným rozhovorom môže byť veľmi užitočné zdieľať nejakú spoločnú činnosť.

Príkladom spoločných aktivít môže byť spoločná púť, sociálna alebo charitatívna pomoc alebo jednoducho spoločný obed či večera. Okrem rozvíjania vzájomnej dôvery medzi účastníkmi by to mohlo napomôcť k tomu, aby sa zvýšila spoluúčasť a zapojenie ľudí, ktorých viac láka praktická činnosť než intelektuálna diskusia.

Tento prístup nasleduje príklad Ježiša, ktorý zhromažďoval svojich učeníkov, aby spoločne stolovali, spoločne kráčali alebo jednoducho strávili spolu čas. Môže byť preto dôležité poskytnúť účastníkom dostatok času a primeraný priestor na to, aby spolu zdieľali jedlo a občerstvenie, čím sa predĺži zážitok vzájomného počúvania v menej formálnej a spontánnejšej výmene názorov počas prestávok. To môže otvoriť dvere plodnejšej spoluúčasti ľudí, ktorí sa na formálnych stretnutiach cítia menej pohodlne, ako aj poskytnúť príležitosť na slobodnejšie vyjadrenie sa k niektorým témam.

Účasť na športových, kultúrnych, spoločenských a charitatívnych aktivitách môže prispieť k budovaniu spoločenstva medzi účastníkmi a obnovovať Cirkev prostredníctvom nových skúseností bratstva.

5.3 Hlavná otázka pre konzultácie

Táto synoda kladie túto základnú otázku: Synodálna cirkev pri ohlasovaní evanjelia „kráča spoločne“. Ako sa toto „spoločné kráčanie“ uskutočňuje dnes vo vašej miestnej cirkvi? Aké kroky nás Duch vyzýva urobiť, aby sme rástli v našom „spoločnom kráčaní“?

Pri hľadaní odpovede na túto otázku sme vyzvaní k tomuto:

- Pripomenúť si naše skúsenosti: Aké skúsenosti našej miestnej cirkvi nám prichádzajú na myseľ pri tejto otázke?

- Hlbšie preskúmať tieto skúsenosti: Akú radosť vo vás vyvolali? Na aké ťažkosti a prekážky ste narazili? Aké zranenia odhalili? Aké poznatky z nich vyplynuli?

- Pozbierať plody, o ktoré sa treba podeliť: Kde v týchto skúsenostiach zaznieva hlas Ducha Svätého? Čo od nás Duch žiada? Aké názory treba potvrdiť, aké sú vyhliadky na zmenu, aké kroky treba urobiť? V čom zaznamenávame zhodu (konsenzus)? Aké cesty sa otvárajú pre našu miestnu Cirkev?

Aby sme ľuďom pomohli lepšie preskúmať túto základnú otázku, v nasledujúcich tematických okruhoch poukážeme na niektoré významné aspekty „prežívanej synodality“ (PD 30). Pri odpovediach na tieto otázky je užitočné si uvedomiť, že „spoločné kráčanie“ sa uskutočňuje dvoma hlboko prepojenými spôsobmi. Po prvé, kráčame spolu, jeden s druhým ako Boží ľud. Po druhé, kráčame spolu ako Boží ľud s celou ľudskou rodinou. Tieto dve perspektívy sa navzájom obohacujú a pomáhajú pri našom spoločnom rozlišovaní smerom k hlbšiemu spoločenstvu a plodnejšej misii.

Otázky, ktoré sprevádzajú každú z nasledujúcich desiatich tém, môžete použiť ako východisko alebo užitočné usmernenie. Vaše rozhovory a dialóg sa však nemusia obmedzovať len na nižšie uvedené otázky:

1. SPOLOČNÍCI NA CESTE

V Cirkvi a v spoločnosti ideme bok po boku po rovnakej ceste. Kto sú v našej miestnej cirkvi tí, ktorí „kráčajú spoločne“? Kto sú tí, ktorí sa zdajú byť čo najviac od seba vzdialení? Ako máme rásť ako spoločníci? Ktoré skupiny alebo jednotlivci zostávajú na okraji?

2. POČÚVANIE

Počúvanie je prvým krokom, no vyžaduje si otvorenú myseľ a srdce bez predsudkov. Ako k nám Boh hovorí prostredníctvom hlasov, ktoré niekedy ignorujeme? Ako sú vypočutí laici, najmä ženy a mladí ľudia? Čo uľahčuje alebo bráni nášmu počúvaniu? Ako pozorne počúvame tých, ktorí sú na periférii? Ako je začlenený prínos zasvätených mužov a žien? Aké sú niektoré obmedzenia našej schopnosti počúvať, najmä tých, ktorí majú iné názory ako my? Aký priestor dávame hlasu menších, najmä tých, ktoré zažívajú chudobu, marginalizáciu alebo sociálne vylúčenie?

3. VYJADRENIE NÁZORU

Každý je pozvaný hovoriť s odvahou a *parrésiou*, to znamená v slobode, pravde a láske. Čo nám umožňuje alebo bráni hovoriť odvážne, úprimne a zodpovedne v našej miestnej cirkvi a v spoločnosti? Kedy a ako dokážeme povedať, čo je pre nás dôležité? Aký je náš vzťah s miestnymi médiami (nielen katolíckymi)? Kto hovorí v mene kresťanského spoločenstva a ako sa vyberá?

4. SLÁVENIE

„Spoločné kráčanie“ je možné len vtedy, ak je založené na spoločnom počúvaní Božieho slova a slávení Eucharistie. Ako modlitba a liturgické slávenie inšpirujú a usmerňujú náš spoločný život a poslanie v našom spoločenstve? Ako inšpirujú k najdôležitejším rozhodnutiam? Ako podporujeme aktívnu účasť všetkých veriacich na liturgii? Aký priestor sa dáva účasti na službe lektora a akolytu?

5. ZDIEĽANIE ZODPOVEDNOSTI ZA NAŠU SPOLOČNÚ MISIU

Synodalita slúži misii Cirkvi, na ktorej sú povolani podieľať sa všetci jej členovia. Keďže sme všetci misionárskymi učeníkmi, ako je každý pokrstený človek povolaný podieľať sa na misii Cirkvi? Čo bráni pokrsteným, aby sa aktívne podieľali na misii? Ktoré oblasti misie zanedbávame? Ako podporuje spoločenstvo svojich členov, ktorí rôznymi spôsobmi slúžia spoločnosti (sociálna a politická angažovanosť, vedecký výskum, vzdelávanie a výchova, napomáhanie sociálnej spravodlivosti, ochrana ľudských práv, starostlivosť o životné prostredie atď.)? Ako Cirkev pomáha týmto členom, aby svoju službu spoločnosti prežívali misijným spôsobom? Ako sa robí rozlišovanie o misijných rozhodnutiach a kto ich robí?

6. DIALÓG V CIRKVI A SPOLOČNOSTI

Dialóg si vyžaduje vytrvalosť a trpezlivosť, ale umožňuje aj vzájomné porozumenie. Do akej miery sa rôzne národy, ktoré sú súčasťou nášho spoločenstva, stretávajú pri vzájomnom dialógu? Aké sú miesta a prostriedky dialógu v našej miestnej cirkvi? Ako podporujeme spoluprácu so susednými diecézami, rehoľnými spoločenstvami v danej oblasti, laickými združeniami a hnutiami atď.? Ako sa vyrovnávame s rozdielnymi pohľadmi, konfliktmi a ťažkosťami? Akým konkrétnym problémom v Cirkvi a spoločnosti by sme mali venovať väčšiu pozornosť? Aké skúsenosti s dialógom a spoluprácou máme s veriacimi iných náboženstiev a s tými, ktorí nemajú náboženskú príslušnosť? Ako Cirkev vedie dialóg s inými oblasťami spoločnosti a ako sa od nich učí: zo sféry politiky, ekonomiky, kultúry, občianskej spoločnosti a od ľudí žijúcich v chudobe?

7. EKUMENIZMUS

Dialóg medzi kresťanmi rôznych konfesíí, ktorých spája jeden krst, má na synodálnej ceste osobitné miesto. Aké vzťahy má naše cirkevné spoločenstvo s príslušníkmi iných kresťanských tradícií a denominácií? Čo máme spoločné a ako kráčame spoločne? Aké ovocie sme získali zo spoločného kráčania? Aké sú ťažkosti? Ako môžeme urobiť ďalší krok, aby sme pokročili na našej spoločnej ceste?

8. AUTORITA A SPOLUÚČASŤ

Synodálna cirkev je cirkev participatívna a spoluzodpovedná. Ako môže naše cirkevné spoločenstvo stanoviť ciele, ktoré treba dosiahnuť, spôsob ich dosiahnutia a kroky, ktoré treba podniknúť? Ako sa v našej miestnej cirkvi vykonáva autorita alebo správa? Ako sa v praxi uplatňuje tímová práca a spoluzodpovednosť? Ako sa vykonáva hodnotenie a kto ho vykonáva? Ako sú podporované laické služby a zodpovednosť laikov? Máme plodné skúsenosti so synodalitou na miestnej úrovni? Ako fungujú synodálne orgány na úrovni miestnej cirkvi (pastoračné rady vo farnostiach a diecézach, kňazská rada, atď.)? Ako môžeme posilniť synodálnejší prístup v našej spoluúčasti a vodcovstve?

9. ROZLIŠOVANIE A ROZHODOVANIE

V synodálnom štýle prijímame rozhodnutia prostredníctvom rozlišovania toho, čo Duch Svätý hovorí prostredníctvom celého nášho spoločenstva. Aké metódy a postupy používame pri rozhodovaní? Ako ich možno zlepšiť? Ako podporujeme spoluúčasť na rozhodovaní v rámci hierarchických štruktúr? Pomáhajú nám naše metódy rozhodovania počúvať celý Boží ľud? Aký je vzťah medzi konzultáciou a rozhodovaním a ako ich uplatňujeme v praxi? Aké nástroje a postupy používame na podporu transparentnosti a zodpovednosti? Ako môžeme rásť v spoločnom duchovnom rozlišovaní?

10. FORMOVANIE V SYNODALITE

Synodalita zahŕňa vnímavosť voči zmenám, formáciu a neustále učenie sa. Ako naše cirkevné spoločenstvo formuje ľudí, aby boli schopnejší „spoločne kráčať“, počúvať jeden druhého, zúčastňovať sa na misii a zapájať sa do dialógu? Aká formácia sa ponúka na podporu rozlišovania a uplatňovania autority synodálnym spôsobom?

Na webovej stránke synody nájdete námety, ako tieto otázky klásť rôznym skupinám ľudí jednoduchým a pútavým spôsobom. Každá diecéza, farnosť alebo cirkevná skupina by sa nemala snažiť obsiahnuť všetky otázky, ale mala by rozlišovať a zamerať sa na tie aspekty synodality, ktoré sú v jej kontexte najdôležitejšie. Účastníkov povzbudzujeme, aby sa úprimne a otvorene podelili o svoje skúsenosti z reálneho života a aby spoločne uvažovali o tom, čo im Duch Svätý môže zjaviť prostredníctvom toho, o čo sa navzájom podelia.

POĎAKOVANIE

Úprimné slová vďaky patria všetkým, ktorí organizujú, koordinujú a zúčastňujú sa na tomto synodálnom procese. Vedení Duchom Svätým tvoríme živé kamene, z ktorých Boh buduje Cirkev, ktorú si želá pre tretie tisícročie (*1 Pt 2, 5*). Nech sa za nás prihovára preblahoslavená Panna Mária, Kráľovná apoštolov a Matka Cirkvi, keď spoločne kráčame po ceste, ktorú nám Boh predkladá. Tak ako v hornej sieni na Turíce, nech nás jej materinská starostlivosť a príhovor sprevádzajú pri budovaní nášho vzájomného spoločenstva, aby sme uskutočňovali našu misiu vo svete. Spolu s ňou hovoríme ako Boží ľud: „*Nech sa mi stane podľa tvojho slova*“ (*Lk 1, 38*).